

Команда проекту «Місія Авраама» провела канікулярну школу у Тернополі

8 січня канікулярна школа «Найвеличніша подорож» відкрила свої двері для маленьких відвідувачів в центрі особистого розвитку «Перехрестя» в Тернополі. Впродовж двох тижнів команда проекту «Місія Авраама» дарувала діткам своє тепло, любов і знання, що знайшло позитивний відгук у дітей та їх батьків.

«Найважливіша частина канікулярної школи – це проходження курсу біблійних уроків під назвою «Найвеличніша подорож», – ділиться Юля Добровольська. – Це не просто уроки, а ціла програма учнівства, що закликає дітей пізнавати Ісуса, бути Його друзями та слідувати за Ним. Вона допомагає їм зростати у вірі, жити згідно з волею Божою та розповідати іншим про Нього. Перед нами, як вчителями, була велика ціль – допомогти дітям усвідомити, ким насправді є Ісус.

Програма курсу «Найвеличніша подорож» побудована таким чином, щоб дітки пізнавали Євангеліє, зростали та навчалися ділитися ним з іншими. Ми допомагали діткам зрозуміти, як Бог створив усе, що ми бачимо: пташок у повітрі, риб у морі, всіх тварин, що ходять по землі, і, що найважливіше – людину, яку Він створив за Своїм образом! Також ми разом вчилися слідувати за Христом. І під час уроків, і в домашніх завданнях після їх завершення ми вчилися показувати свою любов до Бога через любов до інших».

Що надзвичайно здивувало мене, дарувало радість усій команді – біблійний урок, який тривав від 60 до 90 хвилин, не втрачаючи своєї цікавості для дітей. Вони настільки уважно слухали матеріал, який подавався, що це надихало нас до посвяченого служіння.

«Самой увлекательной частью каникулярной школы для деток был

кулинарный мастер-класс, – розповідає Таня Верменчук. – У каждого ребенка была возможность приготовить блюдо своими руками. Даже самые маленькие получали удовольствие от того, что могут помочь накрыть стол и готовить свои маленькие «шедевры». Большой «плюс» для детей в том, что они, участвуя в процессе приготовления, начинают понимать, чего стоит их родителям то, чтобы они всегда были сыты и довольны, и это помогает им больше ценить этот труд.

Некоторые из них решили удивить своих родителей, готовя дома то, чему научились на каникулярной школе. Об этом мы узнавали из социальных сетей на страничках детей, а также от родителей и бабушек. Не только для детей кулинарный мастер-класс был преимуществом, но и для нас. Ведь, готовя вместе с ними, мы учимся проявлять внимание к каждому из них, а также Бог воспитывает в нас терпение, а иногда и долготерпение».

Настя Бицкевич, згадуючи «Найвеличнішу подорож», ділиться: «В свете прошедшей каникулярной школы хотелось бы отметить один момент, который сделал меня счастливой, и который напрямую связан с молитвой. Всем известно, насколько она сильна, особенно когда она искренняя, какой бывает из детских уст. Стих из Евангелия от Луки, 18:16 «Пустите детей приходить ко Мне и не возбраняйте им, ибо таковых есть Царствие Божие» ожил в моих глазах на прошлой неделе.

Дети нуждаются в молитве. Это можно было увидеть, наблюдая за ними день ото дня, и приятно, что мы причастны к этому процессу обучения детей молитве. В начале они молились робко и несмело, а в конце – уверенно и все вместе! На этой каникулярной школе это было отчетливо видно. Осознание этого переворачивает все внутри. Библия ожила для меня в этом аспекте».

Щоразу перед їжею ми молилися з дітками, і хтось з них одного разу помолився: «Боже, дякую Тобі За цю їжу на столі! Ти її благослови І спожити поможи. Амінь!». І до кінця «Найвеличнішої подорожі» всі дітки вивчили цю молитву і з

великою радістю зверталися разом до Бога.

«Торжественное завершение каникулярной школы было в субботу, на вечернем служении в нашем центре. Детки подготовили небольшую программу, а мы для деток и родителей – небольшой сладкий стол. Это был очень светлый праздник. Много теплых и добрых слов мы услышали в свой адрес, и за это мы говорим «Слава Богу!», – каже Геворг Меликсетян. «Бабушка одной девочки подошла ко мне и сказала: «Спасибо за заботу о детях и уважение к каждому из них». Я был безмерно счастлив, что мог совершать это служение для Бога. Я видел радость на ее лице, которая вылилась в большую улыбку».

Вадим Довбня доповнює своїх друзів: «Канікулярна школа – це неймовірні емоції, маса позитиву як в дітей, так і в «дорослих дітей»... Особисто для мене – це можливість пізнати себе через призму дитячого світосприйняття, через їхню дитячість. Працювати з дітьми – це благословення, я б сказав – велике благословення. Як сказав Ісус: «Пустіть до Мене дітей і не бороніть їм, бо таких царство Боже».

Коли діти прийшли до нас вперше, їх реакція була різною: хтось відразу почав обіймати всіх, комусь я просто «дав п'ять». З дітьми ти маєш бути щирим, і тоді ти побачиш, як вони змінюються, як поступово вони починають тобі довіряти, говорити з тобою на різні теми. Потрібно бути добрим співрозмовником, навіть більше – другом в бесіді, це важливо! Це питання і розмови на духовні теми, коли ти максимально просто і доступно намагаєшся їм розповісти складне на простих прикладах.

Ти і сам маєш бути гідним прикладом, тому що діти починають копіювати те, що робить дорослий, що він говорить – тому потрібно слідкувати за собою, і в той же час бути веселим, щирим і відкритим до них! Тому я дякую Богу за те, що Він дав нам можливість послужити, стати друзями таким чудовим дітям. І я вірю в те, що те добре зерно, яке ми посіяли, Бог зростить!».

Прекрасним завершенням свята стало вручення подарунків. Треба було бачити здивування в очах батьків, коли ми розповіли їм, що це не просто подарунки звідкись з Європи чи з Америки, а це подарунки від таких самих діток, як їхні, які проживають в Івано-Франківській, Чернівецькій та Тернопільській областях, і вони захотіли для них зробити щось приємне. Щира вдячність кожному, хто збирав ці подаруночки, хто підписував листівочки, а також відділу «АДРА» Буковинської конференції, завдяки якому був ініційований проект для діток Тернопільщини.

Роман Макарчук